

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Aleny Pavlíčkové ve věci

žalobce:

[redacted]
bytem [redacted]

proti

žalovanému:

Ministerstvo dopravy
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2017, č. j. 30/2017-160-SPR/3,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 30. 1. 2017, č. j. 30/2017-160-SPR/3, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 3 000 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje:

Obsah žaloby

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „magistrát“) ze dne 5. 8. 2016, č. j. MHMP 1357888/2016/Shr, sp. zn. S-MHMP 259578/2016/Shr (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z porušení § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“). Za naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu byla žalobci podle § 125f odst. 3 ve spojení s § 125c odst. 4 zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 3 000 Kč, současně byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč.
2. V žalobě žalobce namítl, že prvotní výzva k zaplacení pokuty byla opatřena zfalšovaným (překopírovaným) podpisem, což považoval za pokus o podvod. Žalobce proto neprodleně zaslal magistrátu doporučený dopis s žádostí o potvrzení, že výzva je výsledkem jeho činnosti. Výzva k zaplacení pokuty přitom neodpovídá zákonu č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť dle názoru žalobce musí být vedle podpisu „v.r.“, který nemusí být autentický, na listině také skutečný podpis jiného skutečného pracovníka magistrátu.
3. Dále žalobce namítl, že v inkriminované době, tj. 8. 2. 2016 v 11:29:20, bylo jeho vozidlo zaparkované v areálu České zemědělské univerzity v Praze na Praze 6 – Suchbátka, což mohou dosvědčit jeho dvě zletilé děti, nikoli tedy v ulici Strakonická, kde mělo dojít ke správnímu deliktu.
4. Žalobce připustil, že dne 8. 2. 2016 projížděl ulicí Strakonická, avšak v jiném čase, přičemž povolenou rychlost nepřekročil. Povolenou rychlost zřejmě překročil v jiné části ulice Strakonická, kde ovšem byla povolená rychlost 70 km/h a žalobce jel rychlostí 75 km/h, kdy chtěl uvolnit jízdní pruh pro průjezd vozidla s předností.
5. Žalobce dále uvedl, že mu magistrát neodpověděl na jeho dotaz, zda výzva k zaplacení pokuty vzešla skutečně od magistrátu, pročež podal trestní oznámení, o čemž magistrát opět informoval. Když pak magistrát vyzval žalobce ke sdělení totožnosti jiného řidiče, považoval to žalobce za jasný důkaz podvodu, neboť již předtím magistrátu podal písemné vysvětlení obsahující mj. sdělení, že toho dne řídil vozidlo pouze on sám.
6. Žalobce se proto domnívá, že jej magistrát uvedl v omyl a následně jej v tomto omylu ponechal, aby mohl navýšit pokutu a uložit náhradu nákladů.
7. Ohledně snímku vozidla získaného z automatizovaného zařízení žalobce uvedl, že se může jednat o selhání techniky, nebo osob, či v krajním případě o podvod. Má však za to, že jej může vyvrátit svědectvím svých dětí.
8. Závěrem žalobce uvedl, že v napadeném rozhodnutí chybí poučení o dalším postupu a v textu zmiňuje jako odvolatele jinou osobu než žalobce. Z těchto důvodů požádal žalobce Ministra dopravy o přezkum napadeného rozhodnutí.

Vyjádření žalovaného a další vyjádření žalobce

9. Žalovaný navrhnul zamítnutí žaloby. Uvedl, že dne 8. 2. 2016 kolem 11:29 hodin řídil blíže neidentifikovaný řidič osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda, registrační

značky x, v Praze 5, po ulici Strakonická ve směru jízdy do centra města, kde mu byla prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy naměřena rychlost jízdy 73 km/h (po odečtení přípustné odchylky), tedy o 23 km/h více, než bylo v daném místě v obci povoleno (dopravní značkou č. B 20a byla nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h). Vzhledem k uvedenému vzniklo podezření ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o silničním provozu, které bylo postoupeno magistrátu, jenž vyzval žalobce podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu k uhrazení částky 1 000 Kč do 15 dnů ode dne doručení této výzvy, popř. ke sdělení údajů o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku.

10. Na tuto výzvu reagoval žalobce tak, že částku hradit nebude, neboť předmětné vozidlo se mělo v určené době nacházet na jiném místě, zároveň napadl pravost a oprávněnost výzvy k zaplacení pokuty, na což reagoval magistrát sdělením a popisem procesního postupu. Písemností ze dne 11. 4. 2016 magistrát vyzval žalobce k podání vysvětlení, na což žalobce reagoval dvěma e-maily, kde zopakoval svou argumentaci. Magistrát tedy odložil věc přestupku, neboť nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.
11. Následně magistrát vydal příkaz o uložení pokuty, proti němuž žalobce podal včasný odpor. Magistrát proto pokračoval ve správním řízení a vyrozuměl žalobce o nařízení ústního jednání na den 20. 9. 2016, kdy však došlo k administrativnímu pochybení a žalobce byl vyrozuměn o správném datu 20. 6. 2016. Dne 16. 6. 2016 byla magistrátu doručena nepodložená omluva z ústního jednání, a jelikož k ní magistrát nepřihlédl, bylo ústní jednání dne 20. 6. 2016 vedeno v nepřítomnosti žalobce. Poté byl žalobce vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí před jeho vydáním a vyjádřit se k nim, kterou však žalobce nevyužil.
12. K žalobním námitkám žalovaný odkázal na své rozhodnutí, přičemž podotknul, že jsou obdobné jako námitky odvolací.
13. Dle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu platí, že příslušný správní orgán projedná správní delikt provozovatele vozidla pouze v případě, že byly učiněny nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, tedy řidiče, a věc byla odložena či bylo řízení o přestupku zastaveno. Dle § 125h odst. 1 téhož zákona příslušný správní orgán bezodkladně po oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, za předpokladu, že jsou splněny zákonné podmínky, a současně jej poučí o možnosti sdělení údajů o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Výzva k zaplacení pokuty tedy obsahuje veškeré náležitosti požadované zákonem. Žalobce však stanovenou částku neuhradil. Následně magistrát z důvodu, aby naplnil § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, vyzval žalobce k podání vysvětlení, resp. ke sdělení údajů umožňujících identifikaci řidiče vozidla v inkriminovanou dobu. Žalobce na tuto výzvu zareagoval sdělením, že jeho vozidlo se v danou dobu nacházelo na jiném místě, než je tvrzeno, a proto nebude určenou částku uhrazovat. Žalovaný je nadále toho názoru, že magistrát dostal své zákonem stanovené povinnosti, neboť celkem dvakrát vyzval žalobce k podání vysvětlení, resp. ke sdělení osoby řidiče.
14. V daném případě byl řešen správní delikt dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jehož se osoba dopustí tím, že jako provozovatel vozidla nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Je nesporné, že byla překročena nejvyšší

dovolená rychlost v silničním provozu stanovená dopravním značením. Řidič vozidla tedy porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, dle něhož je každý při účasti na silničním provozu povinen řídit se dopravními značkami. Zajištěné podklady dostatečně prokazují, že s vozidlem nebyla dodržena pravidla na pozemních komunikacích. Těmito podklady je jednak fotodokumentace a ověřovací list č. 8012-OL-70135-15, který potvrzuje funkčnost silničního rychloměru, když platnost jeho ověření skončila až dne 14. 5. 2016. Dalším podkladem je výpis z registru silničních vozidel, který potvrzuje, že žalobce byl v předmětnou dobu provozovatelem předmětného vozidla. V rámci správního řízení pak bylo zajištěno i vyjádření Městské policie hlavního města Prahy o skutečnosti, že veškeré zaslané podklady obsahují správné a relevantní údaje.

15. Jediná námitka žalobce, spočívající v tom, že vozidlo se v předmětnou dobu mělo nacházet na jiném místě, nebyla po celou dobu správního řízení ničím podložena. Žalobce se nedostavil k ústnímu jednání, nevyužil možnost dle § 36 odst. 3 správního řádu ani nepožádal o nahlédnutí do spisového materiálu.
16. Žalovaný rovněž odmítl, že by správní orgány postupovaly s cílem zvýšení nákladů žalobce, když po celou dobu postupovaly v souladu s právními předpisy.
17. Žalovaný připustil, že o odvolání žalobce z kapacitních důvodů rozhodnul až po zákonem stanovené lhůtě, nicméně jde o lhůtu pořádkovou.
18. Ohledně námítky chybného poučení v napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že není jeho povinností poučit účastníka v rámci rozhodnutí o odvolání o možnosti podat mimořádné opravné prostředky. Žádost o přezkum napadeného rozhodnutí Ministrem dopravy pak byla postoupena k vyřízení příslušnému odboru žalovaného a z důvodu postoupení podnětu k přezkumnému řízení rozkladové komisi žalovaného, o čemž byl žalobce vyrozuměn. Chybně uvedené označení žalobce v textu odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo opraveno opravným usnesením.
19. Žalobce ve svých dalších vyjádřeních setrval na podané žalobě, přičemž soudu předložil listinné svědecké výpovědi svých dětí, odkázal na reportáž internetového pořadu „A dost“ a na vyjádření tiskového mluvčího magistrátu, podle něhož mohou být nejvyšší povolené rychlosti měněny za provozu, a zopakoval své přesvědčení, že fotodokumentace mohla být zmanipulována.

Posouzení žaloby soudem

20. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
21. Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *právnícká nebo fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
22. Podle § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu *právnícká nebo fyzická osoba za správní delikt odpovídá, pokud a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání, b) porušení*

povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.

23. Podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu *obecní úřad obce s rozšířenou působností správní delikt podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a a) nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.*
24. Podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu *obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, pokud a) jsou splněny podmínky podle § 125f odst. 2, b) totožnost řidiče vozidla není známa nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku a c) porušení je možné projednat uložením pokuty v blokovém řízení.*
25. Soud konstatuje, že podezření žalobce o zfalšování podpisu na výzvě k zaplacení pokuty se buď zakládá na mylném výkladu zkratky „v. r.“ uvedené u jména oprávněné úřední osoby, nebo na nepřipadné aplikaci § 69 odst. 1 *in fine* správního řádu. Tato zkratka značí „vlastní rukou“, kdy je vlastnoruční, autentický podpis oprávněné úřední osoby obsažen v originále listiny, přičemž ve stejnopise určeném pro účastníka buď absentuje, popř. je nahrazen kopií, což je i případ dotčené výzvy k zaplacení pokuty. Pokud se žalobce domnívá, že měl být uveden skutečný podpis jiného skutečného pracovníka magistrátu, pak může mít na mysli zkratku „v z.“ či „vz.“ (ke zkratkám viz norma ČSN 01 6910), která značí „v zastoupení“, kdy by oprávněná úřední osoba byla při daném úkonu *ad hoc* zastoupena jinou úřední osobou. Co se týče § 69 odst. 1 *in fine* správního řádu, ten stanoví, že *podpis oprávněné úřední osoby je na stejnopisu možno nahradit doložkou "vlastní rukou" nebo zkratkou "v. r." u příjmení oprávněné úřední osoby a doložkou "Za správnost vyhotovení:" s uvedením jména, příjmení a podpisu úřední osoby, která odpovídá za písemné vyhotovení rozhodnutí.* Žalobce se proto mohl domnívat, že na výzvě k zaplacení pokuty chybí formulace „Za správnost vyhotovení:“ spolu s vlastnoručním podpisem jiné úřední osoby. Citované ustanovení však dopadá toliko na správní rozhodnutí, kterým výzva k zaplacení pokuty není, forma podpisu je proto v daném případě dostačující.
26. Stejně tak nemohl být žalobce „uveden v omyl“ výzvou magistrátu ke sdělení totožnosti jiného řidiče, byť předtím magistrátu již sdělil, že nikdo jiný inkriminovaného dne jeho vozidlo neřídil. Tato (opakovaná) výzva sledovala pouze dodržení postupu daného § 125f a § 125h zákona o silničním provozu. Ze správního spisu je rovněž patrné, že magistrát s žalobcem komunikoval, nelze tedy vůbec brát v potaz, že by se snad magistrát svým procesním postupem snažil žalobce poškodit.
27. Za důvodnou však považuje soud žalobcovu námitku stran nevypořádání se s důkazními návrhy žalobce, která byla též námitkou odvolací. Jak vyplývá z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23, obecně musí být z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši. Návrh na provedení důkazu je přitom takovým návrhem účastníka správního řízení, s nímž je třeba se vždy vypořádat. Pakliže správní orgán navržený důkaz neprovede, musí v odůvodnění

rozhodnutí uvést důvod, pro který důkaznímu návrhu nevyhověl. V opačném případě jde o tzv. opomenutý důkaz, jenž zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2008, č. j. 4 As 21/2007-80).

28. Jak vyplývá ze správního spisu, již ve svém e-mailovém vyjádření ze dne 7. 3. 2016 žalobce uvedl, že *„obě jeho děti mohou dosvědčit, že ve Vámi uvedenou dobu jsme na komunikaci, kterou uvádíte, nebyli“*, což je dle svého obsahu důkazní návrh. Tentýž návrh žalobce zopakoval ve svém odporu proti příkazu o uložení pokuty doručeném magistrátu dne 6. 5. 2016. Prvostupňové rozhodnutí se však s tímto důkazním návrhem žalobce nijak nevypořádalo, dokonce jej ani náznakem nezmiňuje.
29. Rovněž v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce uvedl, že polohu vozidla v inkriminované době mohou dosvědčit jeho dvě zletilé děti. Napadené rozhodnutí se však s touto odvolací námitkou nijak nevypořádalo a ani ji nezmiňuje (*pozn. soudu: na rozdíl od prvostupňového rozhodnutí alespoň cituje vyjádření žalobce, že v inkriminované době parkoval se svými dětmi na jiném místě*).
30. Nutno dodat, že ve výjimečných případech, kdy správní orgán opomene důkazní návrhy, které jsou pro věc zcela zjevně irelevantní, nemusí takové opomenutí vést k závěru o nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí. O takovou situaci však v projednávané věci nejde, neboť důkazní návrh žalobce míří proti zjištění správních orgánů o poloze vozidla v určitou dobu v určitém místě (a tyto údaje jsou stěžejní pro bezvadný výrok o spáchání správního deliktu).
31. Závěrem pak soud dodává, že poučení v rámci správního rozhodnutí musí dle § 68 správního řádu obsahovat poučení o odvolání (resp. o řádných opravných prostředcích). O mimořádných opravných (revizních) prostředcích účastník být poučován nemusí, taktéž nemusí být poučován o možnosti podat správní žalobu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 Afs 47/2007-90).

Závěr

32. Jelikož soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, zrušil jej pro vady řízení bez jednání dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a vrátil věc dle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), žalovaný se tedy vypořádá s návrhem žalobce na provedení důkazu výslechem jeho dětí.
33. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byl žalobce ve věci zcela úspěšný, uložil soud žalovanému zaplatit mu náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Co se týče soudního poplatku ve výši 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku, soud jej nepovažuje za důvodně vynaložený náklad žalobce, neboť žalobě odkladný účinek přiznán nebyl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. dubna 2020

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu